

РАЗБОЙНИЦИТЪ И ЮНАЧНАТА ИВАНКА.

Бай Илия и дъщеря му Иванка отишли въ града да продаватъ свине.

Надвечеръ се отправили обратно къмъ селото си. По едно врѣме тѣ забѣлѣзали, че слѣдъ тѣхъ дебнѣли хора. Бай Илия подаль ке сията на Иванка и казалъ: Ако сж лоши хора, бѣгай къмъ ближното село“ Разбойниците стигнали бай Илия и го нападнали.

Иванка отлетѣла въ селцето и влиза въ първата отворена кѣща. „Ела. И азъ имамъ такова момиченце. Ще спите заедно“, казала домакинята. —Иванка разказала за случката, хапнала и си лѣгнала.

Замислила се домакинята. Слѣдъ малко влиза мжжъ опръсканъ съ кръвъ. — „Убихме го, но паритѣ нѣма“.

— „Ш-ш-шт! Паритѣ и момичето сж тука“. Иванка всичко чула. Щомъ тѣ излѣзли къмъ избата, тя избѣгва, влиза въ кметовата крѣчма и разправя на хората всичко.

Мжжътъ и жената изкопали гробъ въ избата. Мжжътъ бързо взима момичето, отнася го въ избата и му отрѣзва главата.

Въ тази минута стражаритѣ насочватъ пушки върху му.

—Какво си извършилъ, Божиле? - Чулъ се гласътъ на кмета.

—Не зная, господинъ кмете. Бѣхъ по кѣра. Дойдохъ си,